

Turku, Finlàndia (curs 2011/2012)

La meva experiència a Finlàndia va sorgir d'inquietuds com a futura mestra, ja que últimament s'està parlant molt dels "miracles de l'educació fina" i jo no vaig poder ignorar-ho. Per aquesta raó, aprofitant la beca Erasmus, vaig prendre la decisió de marxar un any per endinsar-me en la cultura i el sistema educatiu d'aquest país nòrdic i enriquir-me d'experiències totalment diferents a les que estava habituada.

Inicialment, el meu objectiu va ser professional, però un cop allà vaig veure que estava guanyant molt més a nivell personal. Canviar de latituds, integrar-me en un país estranger força diferent al nostre, aprendre una mica d'una llengua tan difícil, exposar-me a condicions climàtiques tan extremes, viatjar i veure món... Tot això m'ha ampliat horitzons a l'hora d'interpretar el que m'envolta. Així doncs, ja d'entrada recomano viure un temps lluny de casa, per l'enriquiment personal i les competències d'autonomia que s'adquireixen.

Peculiaritats i dades generals de la zona

Finlàndia és un país europeu fronterer amb Suècia, Noruega i Rússia, banyat pel mar Bàltic. La capital és Hèlsinki, i té una població de només 5 milions d'habitants; és un país oficialment bilingüe –s'hi parla finès i suec– i conté part de la regió boreal de Lapònia, on es troba la cultura saami. La moneda és l'euro, i per aquesta raó els canvis de moneda durant aquest temps han estat exclusius dels viatges pels països de la vora.

El paisatge és molt verd i molt pla, un 65% del país està cobert per boscos boreals, i es coneix com el país dels mil llacs. Una quarta part del territori s'estén per damunt del Cercle Polar Àrtic i, en conseqüència, s'hi viuen peculiaritats molt sorprenents relacionades amb la llum i el clima.

Aquests últims mesos he viscut el meu dia a dia en fosc absoluta d'octubre a febrer, i pràcticament en llum continua d'abril a agost; he tingut la sort de presenciar aurores boreals dibuixant-se al cel sobre el meu cap, i tot això fa que consideri el casquet polar del planeta un dels indrets més bonics i espectaculars de la Terra.

Pel que fa al clima, hem tingut un hivern de sis mesos, amb temperatures mínimes de -27°C i amb més neu de la que havíem vist mai. Els mesos més durs van ser gener i febrer; no podíem estar al carrer més de 5 minuts i tornava a casa amb les pestanyes i els cabells completament glaçats.

El dia a dia a Turku

El nostre dia a dia no el podem definir amb una pauta estable, perquè l'horari de classes de la universitat era diferent cada dia del quadrimestre. Per aquesta raó hi havia dies que teníem classe a les 8h i d'altres que no en teníem fins a les 14h. A més, els dies que teníem lliures aprofitàvem per anar a veure escoles, i encara es modificava més el nostre horari.

Així doncs, en general ens aixecàvem a les 7 del matí els dies que teníem classes a la universitat, i a les 5:45h els dies que anàvem a l'escola, perquè teníem 8 km en bicicleta per endavant. L'hora de dinar es situava entre les 10:30 i les 12:00h els dies que teníem molt per fer i/o anàvem a les escoles; i entre 12:00 i 14:00h els dies que ens era possible portar el nostre horari original. A les 4 de la tarda ja s'havia acabat el dia, i teníem la tarda lliure fins l'endemà al matí. El problema és que amb la fosc i el fred, gran part d'aquest temps el passàvem a casa.

Pel que fa al transport, ens vam comprar una bicicleta de segona mà només arribar. Però quan va començar el fred de debò vam haver de descartar la bicicleta i caminar distàncies que ens costessin més de 5 minuts de recórrer. Per això, en els mesos d'hivern vam optar per l'autobús.

Les llengües que hem utilitzat aquest curs han variat molt segons el context. La Marina i jo parlàvem en català entre nosaltres, en castellà amb els amics de la resta d'Espanya, en anglès a la universitat, amb la majoria d'Erasmus i al carrer, en francès esporàdicament amb alguns veïns francesos, i a més hem estudiat finès i l'hem pogut practicar amb els amics finesos i a les botigues i els llocs públics. En tot aquest temps, hem après nivell bàsic de finès i podem tenir converses senzilles i quotidianes sempre que el tema de conversa no es desvii del vocabulari bàsic que coneixem; suficient per fer-nos entendre en moments de necessitat.

La vida allà és bastant cara. Però per altra banda, els estudiants tenen moltes facilitats econòmiques. Poden estudiar a qualsevol nivell educatiu de manera completament gratuïta, des del pre-school fins al màster; i dinar a la universitat ens costava només 2,50 (exactament igual que el bitllet senzill de l'autobús).

Turun Yliopisto

A l'arribar, la universitat t'ofereix molt bona acollida. Teníem una tutora assignada que ens va anar a buscar a l'aeroport al arribar, ens va ajudar a fer tots els tràmits d'arribada, signar el contracte de lloguer, obrir el compte del banc... I també hi ha una ESN (Erasmus Students Network) que organitza moltes festes pels erasmus, i algun viatge. Els més grans i importants – Lapònia i Rússia- els hem fet amb el grup ESN, i la resta els hem fet pel nostre compte.

Relacionat amb la vivenda, la universitat té un acord amb una oficina que ofereix allotjament als estudiants, el TYS. Nosaltres vivíem en un apartament individual amb cuina compartida a *l'student village*, i el millor d'aquest tipus d'allotjament és que gaudeixes de la tranquil·litat i intimitat de viure sola, i alhora tens la companyia de veïns d'altres països, amb maneres de fer diferents i la gran majoria estudiants Erasmus com tu.

L'educació a altres latituds

Durant aquests 10 mesos hem passat força temps visitant escoles fineses. De setembre a novembre vam estar fent les pràctiques a la Turku International School (TIS), una escola on la llengua vehicular és l'anglès. Al acabar les pràctiques, la Marina i jo teníem la sensació de no haver conegut una escola finesa de veritat i vam sentir necessitat de buscar altres escoles pel nostre compte.

A l'hora d'endinsar-me a les escoles, em va sorprendre no trobar-hi molts alumnes

excel·lents, ni grans innovacions en les seves classes; en general eren classes força tradicionals i no especialment divertides. Després d'un temps, vaig veure que l'èxit no va lligat amb la *forma* de les classes, ni en els colors que hi posen per atreure l'atenció dels alumnes, tot és fruit d'exigència, constància i compromís amb el treball que fan; els continguts són interessants i propers

als alumnes, van per feina, tots tenen un bon nivell, i ningú es queda enrere. El seu objectiu és garantir uns mínims a tots els nens i nenes independentment del seu entorn socioeconòmic i promouen l'autonomia de cada individu.

Després de tot, he arribat a la conclusió que el secret no es troba només a dins de les escoles, sinó en tot l'entorn. És tot un conjunt de factors favorables els que han fet que els seus alumnes obtinguin resultats tan alts a les proves de comparativa internacional PISA. Tenen una cultura d'interior amb menys distraccions que la nostra, una homogeneïtat molt fàcil de tractar.

La societat sencera confia en l'educació; els mestres gaudeixen d'un gran prestigi i tenen molt present el seu compromís amb la societat i això els dona impuls per fer encara millor la seva feina; i el govern destina un percentatge molt alt dels diners públics per oferir educació

Alba Pelegrí Pascual, Grau Educació Primària.

pública de qualitat 100% gratuïta per tothom, evitant la competitivitat i les diferències significatives entre escoles.

Els viatges i les experiències úniques

Després de l'experiència, considero que Finlàndia és un dels millors destins on anar d'erasmus per la gran varietat d'experiències noves i diferents que ofereix. Per nosaltres, que vivim al sud d'Europa, totes les experiències relacionades amb el fred i el clima són extraordinàries!

A l'arribar l'hivern, hem vist com es gelava des del riu de la ciutat fins a mars i oceans; hem experimentat què és caminar per sobre de l'aigua gelada i anar amb cura de no relliscar; ja no concebíem una manera de vestir que no inclogués bufanda i guants, hem fet ninots de neu, hem esquiat, hem jugat al ice hockey i patinat sobre gel, ens hem perdut pels boscos i hem fet batalles de neu.

Els dies que ha fet més fred ens hem resguardat i entrat en calor a les saunes, i després hem

sortit a trepitjar la neu amb el peu descalç, i ens hem banyat al mar Bàltic gelat. Hem lliscat per damunt la neu en trineus tirats per huskies, hem incorporat el so de trepitjar la neu a la identitat sonora del nostre dia a dia allà, ens hem meravellat per les aurores boreals i hem compartit temps amb els nous amics que hem conegut llogant un *cottage* al costat d'un llac.

Finalment, com està tan ben situat, hem pogut recórrer tota la zona nord-est d'Europa. Hem estat a Sant Petersburg (Rússia), a Lapònia (Finlàndia i Noruega), a Estocolm (Suècia), Uppsala (Suècia), Gdąnsk i Varsòvia (Polònia), Tallinn (Estònia), Riga (Letònia), i hem visitat altres illes, pobles i ciutats de Finlàndia, inclosa la capital, Hèlsinki.